

معماری و طراحی برای افراد معلول و ناتوان

طراحی و معماری

ما از معلولیت چه می‌دانیم؟ ناتوانی تنها وجود محدودیت‌هایی برای بعضی از افراد نیست، بلکه در حقیقت یک قسمت از زندگی بشر است که هر کسی می‌تواند در قسمت‌هایی از زندگی تجربه‌اش کند، خواه در زمانی به صورت موقتی یا به طور دائم. اگر بدانید که معلولین چه سهمی در کتب معماری دارند، متعجب خواهید شد؛ اما آیا معماری برای آسایش بشریت نیست؟ معماری و طراحی چه کاری برای خود کفایی معلولین انجام داده‌اند؟

معماری ایجاد فضایی برای زندگی است تا افراد از آن استفاده کنند. تا به امروز پروژه‌های مختلفی در سراسر جهان برای افراد ناتوان ساخته شده است. کنوانسیون سازمان ملل متحد در حمایت از افراد ناتوان و معلول، حقوق برابری را برای این افراد و سایرین قائل شده است اما به چه میزان به دسترسی‌ها و وجود امکانات برای افراد ناتوان توجه شده است؟ آیا فکری برای میزان در دسترس بودن امکانات برای معلولین و یا سهولت در رفت و آمدشان وجود دارد؟

البته پیشرفت‌ها در این زمینه در کشورهای مختلف مانند فنلاند (هلسینکی، پایتخت) در راستای اهداف حمل و نقل ملی صورت گرفته است. به این صورت که سیستم تراموای موجود به نحوی تغییر یافت که برای افراد ناتوان قابل استفاده و عبور و مرور شود. آن‌ها رمپ‌های کوتاهی را با سیستم راه پله ترکیب کردند به نحوی که تراز هر رمپ و هر ردیف پله یکسان بود. در شهرهای پکن (چین) و دهلی نو (هند) مشکل رفت و آمد معلولین از طریق اتوبوس‌هایی که سطح پایینی دارند، برطرف شد.

معماران اقدامات مهمی در این راستا انجام داده‌اند. یک نمونه آن پروژه خانه‌های عروسی در سال ۲۰۱۳ بود که توسط معماران بزرگی (زاها حدید، آلفورد هال، مرگان موریس، دیوید ادجی، دوگان موریس، جیمز رمزی راد، گای هولای، ...) انجام شد.

ساختمان‌های برای راحتی معلولین ساخته شده است که دارای امکانات خاصی هستند. یک نمونه از این مکان‌ها سکونت گاهی است که توسط Frank Lloyd Wright در سال ۱۹۵۲ دهه‌ها پیش از ثبت هرگونه قوانین استاندارد برای معلولین ساخته شد و Laurent House نام گرفت. اگرچه این تنها ساختمان ساخته شده توسط یک معمار برای معلولین نبود، اما تنها ساختمان یک طبقه Usonian در حال حاضر وجود دارد که به موزه تبدیل شده است.

در سال‌های اخیر تمرکز تمام روش‌های ساخت و ساز در مدارس و اقامتگاه‌ها بر توجه به سلامت و بهداشت در مدارس و منازل بوده است. یک نمونه جالب توجه، خانه‌ای است که توسط Rem koolhaa. چهار دهه بعد از خانه لورنت طراحی و ساخته شد. در ساخت این ساختمان (Maison Bordeaux) از طراحی چند سطحی استفاده شده بود. این ساختمان روی یک تپه واقع شده که چشم اندازی وسیعی از شهر داشت.

صاحب این ملک، Jean Francois Lemoine می‌گوید: بر خلاف چیزی که شما تصور می‌کنید من یک خانه ساده و بدون خلاقیت نمی‌خواهم. من یک خانه با طراحی پیچیده می‌خواهم چون دنیای مرا شکل خواهد داد.

طرح Koolhaas با جزئیاتی که آن را متفاوت از طراحی‌های مرسوم ساخته بود، سبب شگفتی شد. حرکت صندلی چرخ دار در هر سه سطح خانه بسیار آسان بود. این کار با تعبیه یک آسانسور به اندازه یک اتاق میسر شد که به نوبه خود یک دفتر کاری مجهز نیز محسوب می‌شد.

این طراحی‌ها تنها در حد یک محل برای سکونت نیستند. همه ما درباره بازی‌های پارالمپیک می‌دانیم. نیاز به محوطه باز نرده کشی شده تنها از ملزومات آماده سازی زمین‌ها نیست بلکه برای حفظ سلامتی ضروری است. در سال ۲۰۱۲ استودیو معماری Baldinger یک مرکز ورزشی و بدن سازی برای افراد ناتوان در زمینی به مساحت ۴۵۰۰۰ فوت مربع طراحی کرد. این یکی از انواع مراکز ورزشی است که در غرب امریکا واقع شده است. طرح کلی بیانگر همه چیز بود به طوری که طراحی محوطه بر پایه دسترسی به کل مجموعه برای آزادی حرکتی معلولین بود.

یک طرح خوب لزوماً یک فضای ساده و بدون خلاقیت نیست اما بازی با انواع بافتها در استفاده از انواع متریال جالب توجه است. یک نمونه موفق مدرسه‌ای در گلاسکو است. مدرسه Hazelwood که توسط Alan Dunlop ساخته شده، مختص استفاده از کودکانی است که از اختلالات دوگانه رنج می‌برند.

Alan Dunlop می‌گوید: من مصمم بودم مدرسه‌ای بسازم که نیازهای کودکان را پشتیبانی کند و انتظارات والدینشان را برآورده سازد.

در حقیقت وظیفه انسانی و اخلاقی ما از بین بردن مرزها و تبدیل آن به مشارکت و تأمین وجه و سرمایه گذاری کافی در این زمینه است. علاوه بر این باید در زمینه شکوفایی استعدادهای بی‌شمار افراد معلول تلاش کنیم.

پروفسور Stephen hawking می‌گوید: هیچ انکاری برای تلاش‌های انجام شده وجود ندارد؛ اما اکنون زمان آن رسیده که گرد هم جمع شویم و از همدیگر حمایت کنیم.

مترجم: آلاله صدر

منبع:

<http://www.arch2o.com/architecture-design-disabled/>